

RODIČE A DĚTI.

Napsal Karel V. Reis.

V TICHÉ CHALUPĚ.

Kdyby měla rozum a neděla se jakouto; cizího člověka si nepřijedná, všechno samí odfou, a ty abys pomáhala," durdil se starý.

"Prosím tě, chci mít pokoj, tof znáš Kačku, že chodí pořád jak kakabus a práci mi zrovna strká do rukou. Kdybych já tudy šla a jinde po domě nezametla, zůstalo by pro samou práci polní všechno tak!"

"Jaký pak pokoj, co mám za psáno, upřít mi nemůžu, a za víc se neprosím!"

"Inu — ale je to ptece dcera."

"Dcera, nedcera, mohla zůstat, kde byla a kam patří."

Hospodář Kubík přišel taky jednou na výminku a začal zkrátka: "Jáku, pantatínku, je zle, stodoa ani patro a pda nestáří, je té boží ourdičky až radost, jáku, co vy s tou svojí plůtkou pdy budete dělat, nač ji potřebuje, počíte mi ji do podzímku, než vymlámte."

Starý seděl u kamen na zeti ani nepohleděl.

"Co mám udělat, to mi patří," řekl krátce.

"Ale vždyť já, pantatínku, nic neupírám, Pánbůh ráčí chránit, ale co vy s pđou a k tomu s celou polovickou!"

Starý již neodpověděl.

"Fůru pšenice tam složím, jak povídám, jenom do podzímku," hovořil Kubík.

"Nic tam nesložte, pda je má, je to v zápisu a konec. Letos bych vám to půjčil, napřesrok byste řekli, že je to vaše, že na to máte právo."

"Inu, když tedy myslíte — ale aby vás to taky nemrzelo!"

Ačkoli hospodář Kubík měl nad chalupou plí pdy prázdnotu, musil si najat stodoa v barůku u Koresy.

Bylo na počátku zimy, když výminkář Koutecký přišel z kostela tuze pohotvým. Chodil po svět-nici všek rozechvěn.

"Co pak se ti zase stalo, že tolik dupěš?" ptala se ho žena.

"Stalo — teď již se člověku každý jenom vyšklíbne. Chytil mne ten spratek Hotovička a po-vídal: 'Ale máte vy, kmoře, časy, na mou pravdu, tak se nemá dru-hý v celém jičenském kraji.' Od božho rána do večera sedíte jako kníže, leda že někdy řbet pro-táhnete."

"To jsou časy, jenom rok před smrtí kdybych se tak měl! A jeste vy chytrák! Ať se vaší na poli potí a ve stodole mláti, vy je ne-chtíte a berete jen vejmeně. Ale víte, každý by si tak čerstva práci neodvyk!"

Výminkář při té řeči jen sípal.

"Nězlob se, vždyť ho, krejčíka pichlavého, znáš!"

"Děl bych se, dělal bych, ale v takovémhle hospodářství ne-sáhu na nic. Nač a k čemu bylo mi všechno to dění!"

"Ba, ba, co jsem já se už nad tím nađe vším naplakala. Co se jim nadřu, že se nastarám a mám za to. Kráva skoro nedoří, trochy mléka prodát nepřůžu a vajec mám hromádku, a to ještě abych slepice s očím nespustila."

"Ta Kačka je podafaená," za-smál se tatík.

"Tu se podívaj, jaký nám přine-sia boží dar," pokračovala žena a ukazovala bochník měkkého chle-ba. "Není-li to jako podplame-nice, po každém pečení je menší!"

Když pak bochník skrotili a chle-b měl barvu do modra a silnou jako jilovitu pružku, rozešli se s tatíkem: "Takový bož dar jsme pe-ce neměli jaktělvi. Budeme pět sami, obilí můž mi do mlýna do-vážet," a hned pospíšil k zetovi do stodoly.

"Poslouchejte, zeti, ten váš chleba není k jídlu, budeme si pět sami. Zitra mi poveze o plí korce žita do Hamrů do mlýna."

"Ale, ale, pantatínku, kdo by si byl pomyslíl, že vám náš chle-bíček nebude chutnat! Já za prosím Pánbicka, abych ho jenom měl vždycky dost. Inu, když chcete, počte si, máte to v zápisu, ale s plí korcem snad nepovede a k tomu až do Hamrů. Dám vám semlet víc najednou a máte tu Podstranský mlýn, Bělský, hoření — proč pak hned do Hamrů?"

"Snad nechcete abych se vám zpovídá? Zejtra pojedem!" od-sekl tchán.

"I s Pánembohem, pantatínku, když na tom tak stojte, pojedeme, ale jáku, sloviček, máte v zápisu stáť: 'obilí dovež do mlýna,' ale ta výminka: 'mouku přivezť ze mlýna domů,' tam nestojí. Aby nebylo mrzutostí, hned předem vám povídám, že pro mouku do Hamrů nepojedu. Ať je všechno podle zápisu."

Starý díval se chvíli na zeti a díce jeho víc a více se mračilo;

když Kubík dopověděl, řekl pan-tatík jedovatě: "Tak, tak, zetičku, tak," a kráček domů.

Druhého dne strčil Kubík hla-vu dveřmi do výminku a povídal: "Jáku, pantatínku, už čekám; pō-jdeme měřit?"

Starý, na cestu připraven, vyšel. "Kde máte voz?" ptal se ho-spodáře.

"I kdo by jezdit s vozem, od-vezu to na trakaři, jen když to tam bude."

"Kubíku, tohle chcete dělat ne-pravost!" přisně křikl výminkář.

"Jakou pak nepravost, panta-tínku, v zápisu stojí: obilí dovež do mlýna, já ho dovežu sám, kdo pak by trmácel ten ubohý doby-tek?"

Výminkář směje se sipavě, ne-odpovídal.

"A já můžu bžet, vidíte?"

Kubík usmívaje se pokrčil ra-menou.

"Víte, zetičku, takto si na mne nepřijedte do vám povídám. Aby-ste teda věděli: poveze me dva kor-ce ty se vezte na trakaři, chcete-li," jedovatě pravil starý.

"Tak se, pantatínku, smluvíme, abyste plí korce nevozil. Teď půjdu a zapřáhnu."

Když bylo zapřaženo a výmink-ář usazoval se na pytle, připom-enul mu zet: "Kam tady pojedem, pantatínku, kam?"

"Do Hamrů! Už jsem řekl!"

"Opravdu do Hamrů? Ale, pantatínku, povídám ještě jednou, pro mouku nepjedu, tof bych rozum neměl!"

Po celou cestu do Hamrů ne-promluvil. Výminkář zůstal ve mlýně, aby byl mlet svého obilí přitomem, Kubík vrátil se domů.

Pro mouku skutečně nedejel, pantatík musil si zjednoti.

Den po návratu svém z mlýna vydal se výminkář Koutecký do Paky k advokátovi; zápis měl s sebou. Když se k večeru navr-til, sípal:

"Je to na světě spravednost! Má teď Pánbůh na zemi děti, a jaké ty mají pomocníky v takových advokátech! Komu by napadlo, aby psal do zápisu: 'obilí dovež do mlýna a mouku přivezť domů' — a mělo to tam být, nic bych prý nevyssoudil, zeť prý je v prá-vu. Zeťáček! Pořád je samý pan-tatínek a panímaminka, lísa se a posedlání by nám vyškrábnul."

Když se panímaminka sešla s dce-rou Kačkou, povídala jí: "Jsi ty dečruška, máme to děti, člověk aby u soudů hledal pomoci proti vlastním!"

"Ale prosím vás, maminko," odvětila dcera nevrle, "kdo pak s vámi vyjde, ani ta Pavla tu nevy-držela a utekla. My neutěšeme, to vám zrovna řeknu, ale jak vy sám, tak my vám. Pronásledu- jete, kde můžete!" a praskla dveř- mi u světnice.

Panímaminka stála chvíli zaraže-na. — Pak loudala se ze sně na zásep, ke stodole a vyšla do polí. Tam se zastavila a malé zkalené oči její zadávaly se do dleí — k Lánům.

Koncem zimy chalupník Kubík počal svážeti stavivo: kámen ze Šourkovy skály, cihly z obecní ci-helny a klády z Hůry.

Po vesnici si povídal: "Podí- vejme, u Kouteckých budou sta-věti!"

Výminkář dobře všechno viděl, neušlo mu nikdy nejmenšího, co dělo se v chalupě, ale nerad začí-nal hovor, čekal, že zeť přijde sám. Ale ten si výminku nevšl-mal. Když to pantatínku trvalo již tuze dlouho, vyšel si na zeti a spustil: "Snad nebudete stavět stodoa? Ani se nepochlubíte!"

"Stodoa ne, pantatínku, kdož by to bral od zadního konce, pře-dek, je to všechno jako z perníků."

Oči výminkářovy otevřely se široce.

"Světnice chcete stavět? Snad ne taký naši?"

"I tof víte, že váš vejmeněk stáť nechám, vystavím vám svět. Ničku jako klec!"

"Zrovna vám řeknu, že na to nedopustím. Ta světnička je naše, tak jak je, mám ji v zápisu!"

"Ale, ale, pantatínku, to by bylo hezké, budete vidět, jak cha-lupu zvelebím."

"Až umfeme, pak si zvelebuje, ale dokud dýchám, nedopustím na to. Rozumíte, hospodáři, mám vymíněnou tuhle naši světničku starou, teplou a z ní se nehnú. Nebudete přestavovat, máme tu všechno po ruce, pohodlné schody na pđu, do sklepa, kamna jsem si sám postavil!"

Kubík se potměšile usmíval.

Dokončení budoucně.

Všechy obtíže žaludeční vyhojí se rychle a bezpečně Severovým Živitním Balsámem. Týž upra-vuje výměšky a střeva, odstraňuje nezáživnost, překonává zácpu, žlučnatost a bolesti hlavy a působí proti slabosti. Cena 75 centů.

Paříž.
(Píše J. D. EDUARD NAVRÁTIL.)
III.
(Pouštějme!)

Palais Luxembourg.
(Palác Luxemburský)

Právě když dopisoval jsem "Jar-din du Luxembourg", do ruky dostalo se mi večer číslo "Le Français", v němž byl uveřejněn článek s následujícím nápisem, jenž svědčí o ohoštění vrabčáků v parcích a na ulicích pařížských a jemnocitu Pařížanů:

Návštěva.
— Když Marcelin objevil se v par-ku luxemburském, tu ze všech větví ozval se pipot: "Aha! Aha! Pan Marcelin je zde!" A frrrrrr! vzduchem šuměla křídla vrabčů, kteří sletovali se ze všech kon-ců parku, všichni ti, kteří ská-kali po větvích, ti mladí, kteří koupali se v nádržkách vodotry-sků, staří, kteří vyhlívali se v zá-hybech nesčetných soch, přilítli a hopkavali, přejíce "dobrý den" panu Marcelinovi; a nebylo lepší podívané, než viděti sladce se usmívajícího stařečka mezi vrabci, kteří se tulili k němu, hopkavali a štěbetali, často na jeho ramena některý si sedl, ale ten brzo se-hnal by drahým, jenž mu záviděl tu přednost.

— Ahi vy darebáci! pravil pan Marcelin. Oai by mne chtěli sníst. Uklidněte se! Budte hezky zticha. A pozvednu ukazováček, zjed-ná na pořádek.

— Každý na své místo a hned! Vrabčáci nádechávali svá peří. Celá tato malá společnost poslu- chala. A každý z nich, vyvolán ja svým jménem, přiskočil a bžil zobáčkem svým bžte kousek chleba podhavaného tyj dobromyslného stařečka.

— Tobě, Mikuláš. Hop- foto. Nebud netrpklivým, Čtyrák, zavolám te za chvíli. Aha! aha! Svatý Garibaldi, vždy hašteví, můj chlapečku! Tebe budu musit dáti do polepšiny! .. Nuž, má "Stará dřevná noha" nepřichází dnes? Dobrý den, hezoučká Margaretko. Vy přichá-zíte příliš pozdě, slečno. Vy jste se nejspíše opozdila úpravou vaší toalety. Pojďte, nechť vás ob- křmju.

Tak bylo každé odpoledne v zákoutí parku, bejnou zeleni a květinami obklopeného, nedaleko vodotrysku medicéjského. Poprsí básníků, zahalená bžetětanem, bý- vala svědky tohoto denného roz- hovoru, a lidé kolem jdoucí zasta- vovali se na okamžik nad rozkoš- nou podívanou.

Jednoho dne však pan Marcelin nepřišel.

Již tři dny pan Marcelin se ne- objevil. Vrabčáci byli překvapeni a poskakovali nepokojně na vět- vích. Co dělá pan Marcelin?

— On nás zapomíná, šeptají si ti malí opeřenci.

A vzdor hrám dětí, bžhajících ve stromohradě, vzdor procházkám zamilovaných páků, vzdor libez- ným zvukům vojenské hudby, melancholický pipot ozývá se za- hradem, kam pan Marcelin více nepřichází.

— Ne, ne, on nás nezapomíná, praví stař. Jest příliš věrným př- telem našim. Tak daleko to nedo- šlo, neboť on neschází nikdy na denní procházce.

Pokyvují hlavami.

— Něco se mu stalo. A ze všech větví ozývá se: Něco se mu stalo.

— Jen kdybychom věděli, kde bydlí, dověděli bychom se, co jest s ním.

— Já vím, zapíše jeden hlas. Celá společnost se okamžitě sletla.

— Ty víš, Krásná hvězdo? Jest to vrabčák — uličník, s roz- cuchaným peřím, který tráví čas svůj na střeších čínáčků paříž- ských a který zván byl Krásnou hvězdou k vůli svému vagabund- skému obléku.

— Opravdu! Bydlí v ulici Mouf- letard, za Pantheonem. Jestli chcete, já tam doletím, jeťmim mávnutím křídla.

— Uvidíme, čtveráku! Však ne- smíš se baviti nikde po cestě.

To nebylo třeba už žádati na Krásné hvězde. Konečně, přesko- čil na střeše přes několik tašek, najednou zvedl se a zamířil k ulici Moufletard. Ve vysokém ohled- ném domě na nejvyšším jednom okně je postaven květináč s rse- dou. Vrabčák se přiblížil a naku- koval. A co vidí?

Pan Marcelin lež v podkrovní své světnice nehybně na posteli a tak bledý, tak tledý. Krásná hvězda vrátila se s nej- větší rychlostí svých křídlek př- mo do parku. A to bylo poprvé, kdy se nepotulovala po cestě.

Tak bledý, nehybný pan Mar- celin lež v podkrovní světnice. Nikdo není u něho. Pan Marcelin je sám na tom světě. To jest bez- počtyby proto, poněvadž má svou rodinu vrabčů v luxemburském parku. Až do dneška nechtěl své opuštěnosti. On věnoval všechnu tu něžnost dědečka těm malíčkým,

kolik jí zbylo v srdci starce — sirot- ka. Jest možno, aby člověk ztratil to bohatství tak čistě a vzácně, když jest tolik dětí, které postrá- dají něžného laskání. Pan Marce- lin našel své zaměstnání. Jeho poměry nebyly nikdy bídné a v podkrovní světnice, kde připra- voval si svůj skrovný oběd a kde trávil svůj stařecký život, hořela malá lampička, jež chudý přibytkek mlýmým světlém ozářovala.

Vrátil se jednoho večera, cítil se nějak nevolným. Druhý den chtěl vstáti, aby šel navštívit ty, kteří čekali, nemohl však povstati slabostí. Zůstal ležet, zmítán ja zinnicí, a věda dobře, že jest velmi nemocným. Spatří-li je opět, ty vrabčáci?

Pan Marcelin, opuštěn ja ve své podkrovní světnice, cítí teprv nyní svou bídu a svou opuštěnost. Otevřeným oknem vidí pouze hře- ben stěchy a malý kousek oblohy. Nikdo nepřichází do jeho pod- krovní světničky. A jestže země, nikdo zde nebudě, kdo by mu oči zatlačil.

Můj bože, jaká to smutná věc býti starcem opuštěným!

Sklán se k večeru. Pan Marce- lin usíná. Větka jeho již již se zavírají, však slyš! Náhle jako by slyšel nějaký podivný vzdušný šustot. Prohlédnul a opět slyšl to sladké zašešestění. Mne si oči. Co jest to ptece? Sni či bdi? Jest možno snad, by za dobrodiní, jež těm malým opeřencům prokazoval očil se v rajske zahradě ptačva? Zavrel opět rychle oči, by nezmišel krásný ten předud.

Jakés tlečko vlahé a lísavé phtulo se k jeho oblčejí. Pan Marcelin namáhá se otevřiti věčka. Ne, nikoliv, není to blouznaví smrtelného zápasu, není to sen. Oh! milé, překrásné překvapení! Jeho světnička před chvílkou ještě prázdná a opuštěná, jest nyní plna šumu, ruchu a štěbetání. Všichni vrabci z parku luxemburského jsou zde.

Když Krásná hvězda, celá udý- chaná, jim vypravovala, co viděla, bylo všeobecné pohnutí.

— Pak ovšem nemůže přjítí, je tedy na nás, bychom ho navštívili. My mu máme oplácet tolik ná- věšt. A všichni nyní leteli k pod- krovní světnice.

Jsou všichni tam. Zde Toto a Mikuláš. Čtyrák trochu utře- sen, sedí na okně. V nobou u postele Garibaldi pobíží smavým očkem. Krásná hvězda potfášá svou chocholku. A zde sama Dřevná noha, která až sem se do- bchala. Kokeťka Margaretka se přiblížuje. přináší ve svém zobáčku kvítek.

Oh! Pan Marcelin jest u vidění. Usmívá se štěstím, jež ozafuje jeho bledý oblčej.

— Přátelé moji! Přátelé moji! praví radostí rozechvěn.

Vidouce ho se usmívají, osmě- lují se blžze. Krásná hvězda po- skakuje vždy veseleji a veseleji. Čtyrák osmělil se až k zácloně. Vzduch je plným šumotu třepečí- čky stála se kouzelná klec. Umí- rající stařec, zaobalený v peřinu, jest příliš slabým již, by mohl mluvit a kyne jen slabě rukou: děkuji, děkuji.

A blahý úsměv uhostil se na ztublém oblčejí starce — sirotka. Jean Madeline.

V povídce této však vidím více, než pouhý útlocit stařečka ku ptá- kům a vařmavý čtenář najde ozvě- nu čehos — snad dosud neznámého — ale ptec jen milého a drabého každému srdci — člověka.

Po jakých již padesát roků dávaly matky Mrs. Winslow's Soothing Syrup dítětkům vřav v době varžaví ať už. Býváte připra- vová o kiti oční dolož nemocnými dítětky? Pakli ano, pte se hned o léku "Mrs. Win- slow's Soothing Syrup" k dětskému vřavtu snů. Holota jeho je neocenitelná. Tento všeobecný prostředek v okřídla. Přijedá se se ho, matky, neudělejte žádnou chybu. Tento výjedý prostředek, praviluje stěva a řádu- je, předjede vřavou kolice, obuškové dá- se, smřujejše snáť a dotývá obostření a silu celému tělu. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro dětskou obušku snů má přile- nou chuť a je dleba na pđobu jednoho nej- znamenitějšího a nejstaršího křesťáka a ošatovatele ve Spojených Státech. Je na prodej v všech lékárnách na celém světě. Ce- na dracit pěti centů láhev. Váš lékárník jest "Mrs. Winslow's Soothing Syrup."

ZDARMA POSLEME VÁM
jeden balíček vzácného léku i lékárn-
ské dobrozdání pro váš případ
hojme každou nemoc, spáso-
benou z jakékolí příčiny.

Pro každého člověka by měla být jakási
hřda a každý mladík by měl vědět, že
pohotovost jest pramenem radostí mladí,
studnice síly a kořen života. Ti, kdož
trpí aťmi náleky pohotovosti slabosti,
výtoku semene a nočních ztrát, impo-
tence, neschopnosti, ztráty mužské síly,
zpřelst, kapavky a varicocele, žádají se,
aby nám psali. Nezapomeňte, že my ho-
jíme každou nemoc, spásobenou z jaké-
koliv příčiny. Vypíšte svými vlastními
slovly, co vám schází. Neodkládejte, ne-
boť si neprospěje žádným odkladem.
Píšte nám hned a zpravte se navzájem jak-
koli nemocí, kterou máte. Těsně zmo-
ření, kteří by rádi stoužili, dostali chuť
k jídlu, těšili se z občerstvujícího španku
a cítili, že každé tkanivo v jejich těle je
posláno, měli by se léčit u nás. Těsně
podkrovných dopisů dostáváme od lidí,
již poživali větší naděje a kteří od nás
z utrpení nejzastaralejších vřavoucí byli.
Muži, ženy, děti! Zaujete v ústu popu
vět choroby do

State Medical Institute,
1296 Elektro Building, 407 Wayne, Kan.
Když pte, zmííte se o Pokroku Západu. 23

Mimořádné železniční ceny.
St. Paul,
Minneapolis,
Duluth,
Wisconsinská jezera.
Milwaukee
Waukesha,
Dakota Hot Spring,
Deadwood,
Providence, R. I.,
Portland, Maine.
NORTH-WESTERN DRÁHA,
1401-1403 Farnam St.,
Omaha.

Osobně provázený výlet do Floridy
.... po
"DIXIE FLYER" dráze.

V úterý 6. ledna uspořádan bude z Nebrasky výlet do Floridy — veskrzými spacími vozy z Omahy a Lincoln, po Burlington dráze do St. Louis a po "Dixie Flyer" dráze odtamtud do Jacksonville.

Výlet tento bude osobně prová- zen a bude jej míti na starosti p. Geo. W. Bonnell, C. T. A., B. & M. R. R., Lincoln, Neb., který jest úpině seznamen se zajímavý- mi místy na cestě té a ve státu Florida.

Jeďte pojedete skrze Cairo, Martin, Nashville, Chattanooga, Atlanta a Macon a učiníte 12ho- dinovou zastávku v Chattanooga, kdež zkušeny průvodce provede společností Chickamauga parkem, navštívíte Lookout Mountain a jiná zajímavá místa — bude cesta vaše zajímavou a poučnou.

Jest radno, požádati časné o místo ve spacím voze.

Požádejte o výtiak ilustrovaný knížičky, v níž cesta jest vylíčena, v č. 1402 Farnam ul., Omahy, aneb si o ni dopište pod adresu: W. H. BRILL, 1402 Farnam St., Omaha, Neb.

Podzimní období započalo 1. září.
Katalog zdarma.

Rohrbough Bros.
majitelé, 17. a Douglas ulice

KURS — Pravidelný obchodní, právní, pravidelný obchodní, ústní písemný, stroje pí- sočky, telegrafní, krasopisecský, krasořeznický, právníký a účtovací.

VÝTOPEK — Kojení kapala, kolejní orkestr, literární spolek, sprchová lázn, tělocvična, tělocvična a volební zářez.

PODZIMNÍ OBDOBÍ — Započelo 1. září. Nové třídy ve všech oborech.

PRÁCE ZA STRAVU — Strava poskytnuta za úřadovou každodenní práci.

KATALOG — Elegantní, nový, ilustrovaný katalog každému zdarma.

Adresa: ROHRBOUGH BROS., OMAHA, NEB.

Škola v níž běhou zájem vynikající obchodníci.

1. září Boylesova Kolej
.... zahájila své.
podzimní období jak denní tak i večerní.

Návštěvníci.
Cim více našich příznivců a obecenstva shlé- ne naši práci, tím více oční a bžton mlí ve vřavosti tuto kole. Přiležitost jest poskytnuta každému horlivci, aby osobně prozkoumal vý- četné vřavoty, o něž jsme se postarali a pověšili si vysokého stupně vřavotvů, jakol i horlivosti, a jakou si je žáci osvojují.

Prozíraví žáci.
Prozíraví studentům odložím privileje, aby se posadili v různých oborech, kdež mohou na- slouchati vřavotvů a míti pozor na metody, používané při našem cvičení obchodním neb té- snopiseckým. Žádáme snadně návštěvníky, aby vřavovali tomuto skoumání tolik času, kolik si přejí.

Obchodníci.
Tato škola bžje obchodně oblažena četnými návštěvami předních obchodních podniků, všimně a těchto návštěv, pánové, a snadně si přejeme, abyste v nich pokračovali. Vaše pří- tomnost jest pobídkou pro naše žáky a povzbu- zením pro nás. Címe vaše návštěvy. Tito mladí lidé jsou vděční, aby se stali vašimi pomocníky a my budeme pokračovat za vašeho vedení ve cvičení jich v praktických povinnostech život- nich.

Večerní škola.
Mladým lidem, kteří jsou zaměstnáni během dne, naše večerní škola poskytuje příležitost, aby si zabozpělili důkladného obchodního vzdělání, jakého by nabylí návštěvou denní školy. Ve večerní škole budě se vřavotvů, poňnaje 1. zářím, v pondělí, ve středu a v pátek večer. Vřavotvů se týká vědní, učilí učitelé jsou zaměstnáni a každá pomůcka k důkladné a praktické práci jest poskytnuta, jakž se těší žáci denní.

Těsnopisecské soustavy.
Jest několik dobrých soustav těsnopisecských, avšak nejdůležitější věcí jest, aby zařízen byl dobrý učitel. "Jest to učitel, který učilí učilí a každá pomůcka k důkladné a praktické práci jest poskytnuta, jakž se těší žáci denní."

Boyles College, New York Life Bldg.

WE USED IT - WE LIKE IT - SO WILL YOU

DIAMOND C SOAP
PREMIUM FOR WRAPPERS

Diamond "C" mýdlo
USPOŘÍ ŽENÁM PRÁCI.

Diamond "C" mýdlo pozůstává z čistého oleje. Jest účinnější a vytrvá déle než kterékoli jiné prací mýdlo.

Návštěvníky zveme srdečně, aby si pro- hlédli bohatý sklad krásných věcí, jež obdrží jakožto premie.

The Cudahy Packing Co.
Premiální obchod, 304 již. 16. ul., Omaha.

NO MORE BLUE-MONDAYS

SWIFT'S PRIDE SOAP

Good in hard water and good in soft water

Made by SWIFT & COMPANY

Swiftovo Pride mýdlo jest nejlepší mýdlem, jakéhož lze ku prácní prádla dostat.

Šetřte svého prádla — nikoliv obalův.

TRACK IS SAFE

There are 8,300 miles of track in the Burlington Route, but each mile is as carefully examined and as closely watched as though it were the only mile in the railroad.

When you see the gleam of the lantern you may see the track-walker at work. When you ride on a Burlington train you may know the track is safe.

Chicago and East, Denver and West, Kansas City and South, St. Louis and Southeast, Montana and Northwest.

Burlington Route
Tickets, 1502 Farnam St.

DRÁHA S POBOVKOVÝMI VOZY DO TEXAS.

MKT
MISSOURI, KANSAS A TEXAS RAILROAD

Pullmanovy Buřetové spací vozy a volně pohybové vozy na všech vláčkách.
Nejlépe dráha do všech míst Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží. Jde přímo do

Atlanta, Greenville, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Soliton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN, SAN ANTONIO

Denní St. Paul Mpls. expresní vlak vyjíždí v 7:30 ráno místo v 7:00 ráno. V teou dobu přijíždí do Chicago.

Denní St. Paul Mpls. expresní vlak vyjíždí v 7:10 ráno místo v 6:55. V teou dobu přijíždí do St. Paul — Mpls.

Čís. 2 Overland limited do Chicago v 7:45 večer, má spací vozy pouze. Daleko rychleji jede na západ, z Chicago do Omahy.

North Western to mlže učiniti
Městské úřadovna: 1401-3 Farnam ul.